

Ontvankelijkheid en bewijslast

Voor de ontvankelijkheid van beroep gericht tegen een in bezwaar gehandhaafde aanslag geldt een andere bewijslastverdeling dan voor de ontvankelijkheid van beroep gericht tegen een in bezwaar gehandhaafde boetebeschikking. Dat wordt duidelijk uit een recent arrest van Hof Arnhem-Leeuwarden.

Aan X bv (hierna: X) wordt over het jaar 2010 een ambtshalve aanslag en een verzuimboete opgelegd. In bezwaar handhaaft de inspecteur de aanslag en de verzuimboete. De uitspraak op bezwaar is gedagtekend 15 mei 2014 en wordt verzonden naar het in het bezwaarschrift vermelde postadres van de gemachtigde.

Na een telefoongesprek tussen de gemachtigde en de Belastingdienst op 30 augustus 2016 stuurt de Belastingdienst de uitspraak op bezwaar per e-mail naar de gemachtigde. De gemachtigde stelt dezelfde dag beroep in. De rechtbank verklaart het beroep wel ontvankelijk, maar niet gegrond.

In hoger beroep is in geschil of de rechtbank het beroep terecht ontvankelijk heeft verklaard.

X stelt de uitspraak op bezwaar niet te hebben ontvangen. De uitspraak op bezwaar is niet op de juiste wijze bekendgemaakt, omdat de uitspraak niet naar het juiste adres is gezonden. X en zijn gemachtigde gingen ervan uit dat de uitspraak niet naar de gemachtigde, maar naar X zouden worden gestuurd. Bovendien heeft de gemachtigde een ander postadres dan het postadres dat in de uitspraak op bezwaar staat vermeld. Door deze onjuiste adressering heeft de uitspraak op bezwaar X pas op 30 augustus 2016 bereikt.

Het hof stelt voorop dat er in de regel vanuit kan worden gegaan dat met de terpostbezorging van een uitspraak op bezwaar de bekendmaking heeft plaatsgevonden, indien de bekendmaking plaatsvindt door toezending van de uitspraak op bezwaar. Dat is anders als de zending de belanghebbende niet heeft bereikt en dat het gevolg is van een fout van de Belastingdienst, bijvoorbeeld een verkeerde adressering die aan de Belastingdienst is te wijten.

Dat de uitspraak op bezwaar X niet tijdig heeft bereikt, is niet het gevolg van een fout van de Belastingdienst: de inspecteur heeft het in het bezwaarschrift door X gehanteerde postadres gebruikt. Er is niet gesteld of gebleken dat X in de periode tussen indiening van het bezwaarschrift en de uitspraak op bezwaar een adreswijziging heeft doorgegeven. X heeft niet gevraagd om toezending naar zijn eigen adres en daartoe is de inspecteur ook niet verplicht. Het bezwaarschrift vermeldt expliciet het postadres van de gemachtigde, zodat de inspecteur terecht is uitgegaan van dit postadres, aldus het hof. Het beroep is niet-ontvankelijk voor zover dit ziet op de aanslag.

Voor het beroep tegen de in bezwaar gehandhaafde boetebeschikking geldt dat niet-ontvankelijkheid slechts kan worden uitgesproken indien de inspecteur de onjuistheid van de stellingen van X bewijst. X stelt dat hij eerst op 30 augustus 2016 op de hoogte is geraakt van de in bezwaar gehandhaafde boetebeschikking. De inspecteur heeft echter niet bewezen dat deze stelling onjuist is. Het enkele feit dat de uitspraak op bezwaar naar het in het bezwaarschrift vermelde postadres is verzonden is hiertoe onvoldoende.

Bron: Hof Arnhem-Leeuwarden 19 december 2017, nr. 17/00611, ECLI:NL:GHARL:2017:11209

 Een subtiel verschil in bewijslastverdeling levert een wereld van verschil in ontvankelijkheid op. Voor zover de uitspraak op bezwaar ziet op de aanslag is toezending naar het in het bezwaarschrift vermelde postadres voldoende voor niet-ontvankelijkheid, voor de boetebeschikking niet. De overwinning op het punt van de ontvankelijkheid mocht echter niet baten: het hof liet de hoogte van de verzuimboete intact. ◀

'Een subtiel verschil in bewijslastverdeling levert een wereld van verschil in ontvankelijkheid op'